

Le Pen contra Le Pen

Després de l'enfrontament entre el pare i la filla, entra en escena la néta, la petita de la dinastia. Des de fa uns quants mesos, la jove diputada Marion Maréchal-Le Pen, néta de Jean-Marie i neboda de Marine, està distanciant-se de la línia oficial del partit, dictada per la seva tia.

Reportatge de Nicolas Tomás

El Front Nacional ha funcionat, des del seu naixement, com una empresa familiar. Fins a tres generacions d'una mateixa dinastia han tingut cabuda en el gran partit de l'extrema dreta francesa. Però molt sovint, quan aquest negoci familiar és traspassat d'una generació a una altra –amb idees diferents fruit dels nous temps– sorgeixen els conflictes. I els Le Pen, en aquest cas, no són una excepció.

La successió al capdavant de la formació va ser relativament tranquil·la. Després de 38 anys de regnat, Jean-Marie Le Pen, fundador del Front Nacional el 1972, va anunciar l'abril del 2010, als seus 81 anys, que ja no es presentaria a la presidència del partit en el pròxim congrés. Tampoc seria el candidat a les eleccions presidencials del 2012. Va donar suport a la seva filla, Marine Le Pen, que el gener del 2011 va convertir-se en la nova presidenta del FN. El pare va ser designat president d'honor: feia territori i acompanyava la nova candidata presidencial en els grans mítings.

Des de llavors, però, Marine Le Pen ha tractat de trencar amb el passat. Durant aquests últims anys i mesos, ha estat especialment ella qui ha liderat l'anomenada estratègia de “desdemonització” del Front Nacional. L'objectiu: posar fi a les acusacions de racisme, antisemitisme i negacionisme. Tractar de presentar un

discurs més moderat, de façana més respectable, per recollir votants més enllà de l'extrema dreta. Però al pare li importa ben poc que el vegin com un radical. Expert en polèmiques, el 1987 va arribar a dir que les cambres de gas van ser “un petit detall de la història de la Segona Guerra Mundial”. Aviat van arribar els problemes.

Justament aquelles paraules van obrir el conflicte entre pare i filla. Malgrat ser condemnat el 1991 per “banalització de crims contra la humanitat”, Jean-Marie Le Pen va dir l'abril del 2015 que no se'n penedia: “El que vaig dir es corresponia amb el meu pensament: les cambres de gas han estat un detall de la història de la guerra, excepte que admitem que la guerra va ser un detall de les cambres de gas”. En els mesos anteriors també va dir que el general col·laboracionista Pétain no era un “traïdor” i que l'Ebola “pot solucionar el problema de la immigració”.

De vegades, com la metàfora freudiana, toca matar el pare. Tan sols un mes després de la seva reafirmació, el maig del 2015, el Front Nacional de Marine Le Pen va decidir obrir-li un expedient disciplinari per les seves declaracions “inadmissibles” i li va impedir participar com a candidata en les eleccions regionals. Automàticament va quedar suspesa la seva militància en el partit. Però el tribunal d'instància de Nanterre (Alts del Sena)

va ordenar anul·lar la suspensió de militància per motius de forma. Havia de ser readmès també com a president d'honor del partit que va fundar.

L'agost del 2015 va tornar a ser expulsat amb els vots de la majoria del buró executiu de la formació ultradretana. Finalment, el tribunal de Nanterre va validar la seva expulsió el novembre de l'any passat. Amb un però: se li reconeixia el títol de president d'honor del partit. Aquest càrrec li dona dret a un despatx a la seu del partit, cotxe amb personal de seguretat, un de nou, targeta de crèdit per a despeses de representació i el dret a assistir a les reunions de la direcció. Segons una enquesta, el 53% dels simpatitzants del FN està a favor de la seva exclusió i només el 22% hi està en contra.

La seva filla no ha volgut participar en l'espectacle mediàtic amb el seu pare i s'ha limitat a actuar. “Ella no volia formar part de l'escamot d'execució perquè està molt lleig matar el seu pare”, deia Jean-Marie Le Pen en una entrevista radiofònica per aquelles dates. “Quan un és víctima d'un assassinat, i aquest assassinat és perpetrat i ordenat per la seva pròpia filla, és evident que un no pot alegrar-se, però cal prendre's les coses amb filosofia i sé que tard o d'hora la justícia actuarà”.

El *menhir* –com coneixen Jean-Marie Le Pen a França– va amenaçar amb una escissió del Front Nacional. Finalment

Marine Le Pen i Marion Maréchal-Le Pen, tia i neboda, representen dos punts de vista contraposats sobre com ha de ser el Front Nacional i quina estratègia ha de seguir.

va optar per crear els comitès *Jeanne, au secours* ('Joana, socors', en referència a Joana d'Arc). "Aquests comitès estan destinats a influir tant com sigui possible en el funcionament del Front Nacional", deia ell mateix. "Jo sóc el Front Nacional,estic a casa meva al Front Nacional".

La néta entra en escena

Des de fa 12 anys, Jean-Marie Le Pen és diputat al Parlament Europeu. No està inscrit en cap grup parlamentari, malgrat que 20 eurodiputats del Front Nacional estan a l'Europa de les Nacions i les Llibertats, on hi ha Marine. A més a més, la cúpula li va impedir ser el candidat frontista a les eleccions regionals de PACA (Provença-Alps-Costa Blava). La candidata va ser Marion Maréchal-Le Pen, jove diputada de 27 anys a l'Assemblea Nacional. Ella va ser una de les poques figures importants del partit que va donar suport al seu avi Jean-Marie, que la considera la més dotada de la família. Ella li té més lleialtat que no pas a la seva tieta Marine.

La realitat és que, mentre Marine Le Pen tracta de *desdemonitzar* el Front Nacional evitant públicament alguns posicionaments molt extremistes, Marion Maréchal-Le Pen busca justament el contrari: anar cap a l'extrem. En certa manera, donar veu a la veu silenciada del seu avi. El públic al qual es deu és la dreta catòlica i identitària. No és estrany,

doncs, que un dels assumptes que fes emergir novament les divisions aquest desembre fos l'avortament.

Va ser la mateixa Marion qui va destapar la caixa de Pandora quan va desafiar públicament la línia oficial dient que s'oposava al reemborsament públic dels avortaments. Durant el mes anterior també s'havia desmarcat de la direcció de la formació en assumptes com la jornada laboral setmanal de 35 hores, el rol del seu avi (pensa que pot jugar un paper en la campanya) i fins i tot la rosa blava escollida com a nou logotip del FN.

Amb una Marine Le Pen que ha evitat la confrontació davant les càmeres, durant els últims mesos el combat s'ha lliurat entre Marion Maréchal-Le Pen i Florian Philippot, vice-president del FN i mà dreta de Marine. Ells dos representen les anomenades dues ales del partit: la "identitària" i la "sobiranista i social". Les discrepàncies van des del matrimoni homosexual (ambigüitat contra fermesa) i el pla econòmic i social, fins a l'estratègia a seguir.

La guerra d'acusacions creuades a través dels mitjans de comunicació ha estat despietada. "Aquesta persona" està "sola i aïllada", li deia Philippot el passat desembre. "M'agradaria una mica més de respecte per part de Florian Philippot", replicava Maréchal-Le Pen, que ho veia com una "agressió". En va, la presiden-

ta del FN va tractar d'apagar el foc: "Crec que hi ha milions de patriotes francesos que no ens perdonaran si caiem en aquest tipus de bregues mesquines".

Els analistes francesos coincideixen que Marion Maréchal-Le Pen tracta d'aconseguir dues coses: influenciar en els posicionaments oficials del partit amb les seves idees identitàries i catòliques, i començar a traçar el seu propi futur personal.

A tocar de les eleccions, la divisió també és una qüestió estratègica: com enfrontar el candidat d'Els Republicans, François Fillon, per ara clar favorit a les enquestes. De fet, al Front Nacional, ja comptaven que el candidat seria Nicolas Sarkozy o el moderat Alain Juppé. Mentre Philippot, un anticapitalista i antieuropeu, creu que cal diferenciar els *patriotes* (frontistes) dels *globalitzadors* (republicans), Maréchal-Le Pen tem que Fillon pugui robar-los un mateix electorat.

Ja l'any 2013 el diari *Le Figaro* es preguntava si començava "una guerra familiar dins el Front Nacional", encapçalada per Marine i Marion. El motiu llavors eren els debats al voltant del matrimoni homosexual. "Si tingués grans diferències amb Marine, marxaria, abandonaria la política", deia llavors la neboda. Malgrat això, continua en primera línia del front, presentant batalla. Els draps bruts no s'estan rentant a casa. ●